

ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ της επικίνδυνης απώλειας του μέτρου φαίνεται να διακατέχει τον πρωθυπουργό του κρατιδίου των Σκοπίων Νικόλα Γκρούεφσκι. Τη μια αξιώνει να αναγνωριστεί μακεδονική γλώσσα τη στιγμή αυτό που μιλάνε σήμερα στα Σκόπια δεν είναι γλώσσα αλλά διάλεκτος, είναι ένα απομεινάρι της πρωτοβουλγαρικής. Την άλλη αξιώνει από την Ελλάδα να αναγνωρίσει εκτός από μακεδονική γλώσσα και μακεδονική μειονότητα τη στιγμή που δεν υπάρχει μακεδονικό κράτος. Και την παράλλη να απαλείψει η Ελλάδα το όνομα μακεδονία από το αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης, από δρόμους και πλατείες και καθετί που έχει σχέση με τη Μακεδονία τη στιγμή που ο ίδιος ο βασιλιάς των Μακεδόνων Αλέξανδρος Α΄ του Αμύντα είπε μετά τη νικηφόρα μάχη των Πλαταιών «και εγώ είμαι Έλληνας το γένος το αρχαίο και δεν θα ήθελα να δω την Ελλάδα, από ελεύθερη δουλωμένη». Δηλαδή ούτε λίγο ούτε πολύ ο κ. Γκρούεφσκι θέλει να αφαιρέσει τους πανάρχαιους ελληνικούς όρους «Μακεδών» και «Μακεδονία» από την εθνική ταυτότητα του Μακεδονικού Ελληνισμού και από την ιστορική εθνική και κρατική υπόσταση της Ελλάδας. Ο κ. Γκρούεφσκι ξεπέρασε και τα όρια της Γραφικότητας με κεφαλαίο.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ όμως κύριε Γκρούεφσκι δεν είναι «αέρας φρέσκο». Είναι η ακριβής αναφορά της πορείας όλων των λαών του κόσμου δια μέσου των αιώνων από της προχριστιανικής εποχής μέχρι σήμερα. Τι λένε λοιπόν τα έρημα τα βιβλία της ιστορίας –όχι τα δικά μας, αλλά των άλλων, των ξένων επιφανών ιστορικών –για τη σχέση των Σλάβων και των Ελλήνων με τους Μακεδόνες; Γράφουν ότι οι αρχαίοι Μακεδόνες ήταν συγγενείς προς τους Δωριείς. Κατέβηκαν γύρω στο 2000 πριν Χριστού και εγκαταστάθηκαν στο χώρο που από αυτούς πήρε το όνομα Μακεδονία. Έζησαν για πολλούς αιώνες απομονωμένοι από τον υπόλοιπο ελληνικό κόσμο,

γι' αυτό και έμειναν πολιτιστικά καθυστερημένοι. Όταν όμως οι Αθηναίοι έστειλαν αποικίες στα παράλια της Μακεδονίας και της Θράκης άρχισαν να προοδεύουν. Σήμερα οι Σλαβόφωνες Σκοπιανοί αμφισβητούν την ελληνικότητα των Μακεδόνων. Απάντηση όμως κατηγορηματική στους Σκοπιανούς δίνει η ιστορική έρευνα και τα πορίσματα της σύγχρονης επιστήμης. **ΑΚΟΥΣΟΝ, ΑΚΟΥΣΟΝ** κ. Γκρούεφσκι τι λένε οι βαρύγδουποι ιστορικοί του πολιτισμένου κόσμου για την ελληνικότητα των Μακεδόνων: Ότι η γλώσσα των Μακεδόνων έχει πολλά στοιχεία της Δωρικής διαλέκτου. Εάν όμως αυτοί ήταν άλλα φύλα που εξελληνίστηκαν θα έπρεπε τα γλωσσικά αυτά στοιχεία να ήταν Ιωνικά, εφόσον οι άποικοι που εγκαταστάθηκαν ήταν Ίωνες. Οι Μακεδονικοί μήνες εξάλλου που σχετίζονται με γιορτές έχουν καθαρά ελληνικούς σχηματισμούς. Επί πλέον διάφορα ιστορικά στοιχεία μαρτυρούν ότι στενή ήταν η σχέση των Μακεδόνων προς τους άλλους Έλληνες. Υπάρχει η μαρτυρία ότι ο Αλέξανδρος Α΄ δεν χρησιμοποίησε διερμηνέα όταν συνομίλησε με τους Έλληνες και απέδειξε την ελληνικότητά του. Ακόμα ο βασιλιάς Αρχέλαος προσκάλεσε στην Πέλλα αρχηγούς Έλληνες μορφωμένους και ο Μεγαλέξανδρος είχε δάσκαλο τον Αριστοτέλη. Τούτο όμως δεν θα συνέβαινε, αν οι Μακεδόνες και ο Μεγαλέξανδρος μιλούσαν διαφορετική γλώσσα από τους άλλους Έλληνες. Τα λίγα, αλλά αδιάσειστα αυτά ιστο-

ρικά στοιχεία μιλούν εύγλωττα ότι τόσο από εθνολογικής πλευράς όσο και από γλωσσικής, οι Μακεδόνες ήταν από αρχαιότατων χρόνων τμήμα του Ελληνισμού και οργανικά δεμένο με τους άλλους Έλληνες. **ΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ** λοιπόν κορώνες κ. Γκρούεφσκι «Η Μακεδονία δεν είναι ελληνική» και «Ελευθερώστε τη Μακεδονία», που κολλάνε; Είναι σαν τις φωσφορίζουσες μπουρμπουλήθρες, που ξεφουσκώνουν και διαλύονται, όταν έρθουν αντιμέτωπες με την ιστορική αλήθεια. Εξάλλου εσείς οι ίδιοι υποστηρίζετε ότι η γλώσσα σας είναι αρχέτυπη σλαβική γιατί, αν δεν είναι η γλώσσα το βασικό γνώρισμα ενός λαού, τότε τι είναι; Δεν χρειάζεται δίπλωμα γλωσσολογίας για να το αντιληφθεί κανείς. Γιατί επιμένετε με ένα απομεινάρι της πρωτοβουλγαρικής να υπερηφανεύεστε ότι είστε «Μακεδόνες»; Ούτε καν γεωγραφικώς εσείς οι νεόκοποι «Μακεδόνες» δεν κατοικήσατε σε περιοχή όπου οι Έλληνες, οι Ρωμαίοι, οι Βυζαντινοί και οι Οθωμανοί ονόμασαν ποτέ Μακεδονία. Τόσο η σημερινή όσο και η αρχαία Μακεδονία, επί Βυζαντινών οριζόταν από δυο Θέματα, το Θέμα Θεσσαλονίκης με πρωτεύουσα τη φερώνυμη Συμβασιλεύουσα και το Θέμα Στρυμόνας με πρωτεύουσα τους Φιλίππους. Αντιθέτως η Αχρίδα και η ευρύτερη περιοχή των Σκοπίων ανήκαν στο Θέμα Βουλγαρίας με πρωτεύουσα στην αρχή τη Ναϊσό από το 1014 μετά Χριστόν και ύστερα την Πρίλαπο.

Το ίδιο και επί Οθωμανών. Άλλο το σαντζάκι Μακεδονίας με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη και άλλο το σαντζάκι του Βαρβάρη με τα Σκόπια μέσα. Γιατί «ποιείτε την νήσσαν», αφού γνωρίζετε καλύτερα από εμάς ότι Μακεδονία του Πιρίν άρχισαν να ονομάζουν την περιοχή στα νεότερα χρόνια, πρώτοι οι Βούλγαροι με τη γέννηση του Βουλγαρικού εθνικισμού κατά τον 19ο και 20ο αιώνα, ώστε με αλυτρωτική προπαγάνδα να δικαιολογούν τα επεκτατικά τους σχέδια για μεγάλη Βουλγαρία.

ΣΥΝΕΠΩΣ κ. Γκρούεφσκι, πριν σας επινοήσει το κεφάλι του Τίτο ως αντιστάθμισμα της Σερβικής συνιστώσας στην Ομοσπονδιακή Γιουγκοσλαβία, ο λαός σας και ο εθνικισμός τους δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένα Βουλγαρικό απομεινάρι, είτε αυτό εκφραζόταν από το VMRO είτε από τον Γκλιγκόροφ είτε από τους δικούς μας σλαβόφωνους μειονοτικούς που δεν αυτοπροσδιορίζονται Έλληνες. Αφού λοιπόν ούτε ιστορικώς, ούτε γλωσσικώς, ούτε γεωγραφικώς μπορείτε να τεκμηριώσετε μια καταγωγική ταυτότητα, γιατί γλυστράτε σε μια φυλετική φαντασίωση στερημένοι από κάθε πολιτισμική αυταξία και σοβαρότητα; Είστε τόσο αφελείς να μην ξέρετε ότι με τα ψέματά δεν στήνονται ταυτότητες, ούτε δημιουργούνται οντότητες, ότι με τα ψέματα δεν χτίζεται μέλλον; Αυτό το άλμα στην αναζήτηση της καταγωγής σας κατευθείαν από τους αρχαίους Μακεδόνες, εκτός από τις αλυτρωτικές μπουρδες που το συνοδεύουν, ταυτοχρόνως υποδηλώνει και μια περιφρόνηση, μια ντροπή για το μεγάλο Σλαβικό δέντρο. Ατιμάζετε τους παππούδες σας και τους πατεράδες σας, αφαιρώντας τους τον πολιτισμό τους και παρενδύοντάς τους με κάτι άλλο πιο αποδεκτό, πιο σικ, πιο από τζάκι. Σαν αρχοντοχωριάτες προσπαθείτε να φανείτε στα μάτια της Δύσης σαν κάτι περισσότερο από αυτό που είστε, λες και αυτό που είστε είναι λίγο, δεν έχει αξία. Κρίμα! Θα λαλήσει και ο Κρούμος στο τέλος.

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Ανιστόρητος ο κ. Γκρούεφσκι

Αμερικανικό ενδιαφέρον για τη διάσωση του μοναστηριού Αγίου Γεωργίου Καΐρου

Το ιστορικό μοναστήρι στο επίκεντρο των συζητήσεων του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και της αμερικανικής υπηρεσίας USAid. Η διάσωση της «Ροτόντας» της Ανατολής, του ναού Αγίου Γεωργίου παλαιού Καΐρου, που αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες εκκλησίες στον αραβικό κόσμο και συγχρόνως το πιο επιβλητικό και ιστορικό μοναστήρι της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αφρικής, αποτέλεσε το επίκεντρο των συζητήσεων στη συνάντηση που είχαν στον μνημειακό αυτό χώρο ο πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος Β΄ με τη διευθύντρια του Οργανισμού USAid Χέλντα Αρελιάνο, παρουσία του Έλληνα πρέσβη στο Κάιρο, Ιωάννη Αλέξιου Ζέπου. Στη συνάντηση, ο κ. Θεόδωρος ευχαρίστησε το γραφείο της USAid στην Αίγυπτο, διότι με δικό τους πρόγραμμα είχαν παλαιότερα αναλάβει το έργο απάντλησης των υδάτων που είχαν κατακλύσει το υπόγειο του ιστορικού θρησκευτικού χώρου, αποκάλυπτοντας συνολικά 12 μικρές εκκλησίες οι οποίες

είχαν «θαφτεί» κάτω από τόνους νερού, στις παλαιοχριστιανικές κατακόμβες που σώζονται μέχρι σήμερα. Το έργο απάντλησης των υδάτων είχε ξεκινήσει το 1995 και διήρκεσε πέντε χρόνια, μέχρι το 2000. Στη συνέχεια, ο Αλεξανδρινός Προκαθήμενος συζήτησε με την εκπρόσωπο της USAid για τη δυνατότητα εφαρμογής νέου προγράμματος στο μέλλον, για την ανακαίνιση του κτίσματος. Το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών –μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων και Αναπτυξιακής Συνεργασίας του υπουργείου Θεόδωρου Σκυλακάκη– έχει εκπονήσει από πέρυσι μελέτη για την αρχιτεκτονική σημασία του κτίσματος και τώρα συντάσσεται νέα μελέτη για τη στατικότητα του κτιρίου, από Έλληνες και ξένους ειδικούς

και πανεπιστημιακούς, μεταξύ των οποίων και ο Αιγύπτιος Μοχάμεντ Άουαντ. Από την πλευρά του, ο Έλληνας πρέσβης Ιωάννης Αλέξιος Ζέπος επανέλαβε την υποστήριξη της ελληνικής Πολιτείας στη διάσωση του μοναστηριού και διαβεβαίωσε ότι η Ελλάδα θα συνεχίσει τις προσπάθειες για να προχωρήσει το συντομότερο δυνατό το έργο αυτό. Το τμήμα της USAid στην Αίγυπτο αποτελεί ένα από τα εβδομήντα και πλέον γραφεία της USAid σε όλον τον κόσμο που δραστηριοποιούνται σε προγράμματα αναπτυξιακής συνεργασίας, τα οποία στηρίζουν οικονομικά από κοινού οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και οι εκάστοτε χώρες όπου πραγματοποιούνται έργα διαφύλαξης της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς.

